

Lekcja 9

PRZYJDŹ KRÓLESTWO TWOJE

Czytanie: 1. Księga Kronik 29

„Przyjdź Królestwo Twoje. Bądź wola Twoja, jak w niebie, tak i na ziemi”

Ile razy mówiłeś(-łaś) te słowa albo słyszałeś(-łaś), jak mówią je inni? Stanowią one część modlitwy, której Jezus nauczył swoich uczniów. Możesz przeczytać ją w Ewangelii Łukasza 11,2-4 lub Mateusza 6,9-13. Znamy te słowa bardzo dobrze – ale czy wiemy, co one znaczą?

Spójrz na nie raz jeszcze. Są one modlitwą, żeby nastąpiło Królestwo Boga i żeby Jego wola mogła się spełniać na tej ziemi, tak jak zawsze spełnia się w niebie. Widzimy więc od razu, że Królestwo, o które mamy się modlić, ma być tutaj na tej ziemi. A gdy nadejdzie Królestwo Boże, mężczyźni i kobiety będą wykonywać Jego wolę.

Kraj dla Królestwa

Królestwo musi być gdzieś, więc tysiące lat temu Bóg wybrał kraj, który będzie centrum Jego Królestwa. Jest to kraj Izraela. Jerozolima jest stolicą Izraela i będzie też przyszłą stolicą świata, gdy Jezus Chrystus będzie panował jako Król. Sam Jezus powiedział:

„A Ja wam powiadam: Wcale nie przysięgajcie – ani na niebo, bo jest tronem Bożym; ani na ziemię, bo jest podnóżkiem stóp Jego; ani na Jerozolimę, bo jest miastem wielkiego Króla”
(Ewangelia Mateusza 5,34-35).

Jezus wziął te słowa z Psalmu 48, co jest dla nas wskazówką, że powinniśmy czytać również Stary Testament. Werset 3. Psalmu 48 mówi:

„Wspaniałe wzgórze, radością jest całej ziemi; góra Syjon, kraniec północy, jest miastem wielkiego Króla”.

Góra Syjon jest częścią Jerozolimy. Zauważ, że opisana jest jako „radość całej ziemi”. Psalm 2 mówi:

„Przecież Ja ustanowiłem sobie króla na Syjonie, świętej górze mojej” (werset 6.)

Ten Psalm to proroctwo czasu, gdy Jezus będzie panował z Góry Syjon, wzgórza Jerozolimy. Bóg postanowił umieścić Swoje imię w mieście Jerozolima. Widzimy to w 2. Księdze Kronik 6,5-6:

„Ale wybrałem Jerozolimę, aby tam było Moje Imię...”

Oto jeszcze dwa fragmenty, które należy starannie przeczytać:

- Księga Izajasza 62,1-7. Tutaj jest mowa o tym, że mamy prosić Boga, by uczynił Jerozolimę przedmiotem chwały na ziemi.
- Księga Izajasza 65,17-25, gdzie Bóg przedstawia Swoją plan wobec Jerozolimy i każe nam radować się.

Kiedyś było Królestwo Boże na ziemi

Czy wiesz, że tysiące lat temu Królestwo Boże faktycznie istniało na ziemi? Wróć do 1. Księgi Kronik, do rozdziału 29., i przeczytaj werset 1., a potem wersety 10.-13., zwracając szczególną uwagę na werset 11., który mówi:

„Twoim Panie, jest królestwo i Ty jesteś wyniesiony jako głowa nad wszystko” (BW).

Królestwem, o którym tu mowa, jak zobaczysz po przeczytaniu rozdziału, jest Królestwo Izraela, w kraju Izraela. Teraz przeczytaj werset 23.:

„Potem zasiadł Salomon na tronie Pana jako król zamiast Dawida” (BW).

Tron, na którym zasiadł Dawid i na którym zasiadł po nim jego syn Salomon, był w Jerozolimie, głównym mieście Izraela. A królestwo, nad którym panował, to Królestwo Izraela.

Dlaczego Królestwo Izraela było nazywane Królestwem Boga i dlaczego jego tron był nazywany „tronem Pana”? Było tak dlatego, że:

1. Sam Bóg dał Izraelitom tamto Królestwo;
2. To On wybrał Jerozolimę na stolicę (1. Księga Królewska 11,13);
3. To On dał prawa, według których Królestwo miało być rządzone (Księgi: Kapłańska, Liczb i Powtórzonego Prawa);
4. Król panował dla Boga.

Boże Królestwo obalone

Minęły setki lat. Kolejni królowie panowali nad Izraelem w Jerozolimie. Niektórzy byli dobrymi królami, panującymi w bojaźni Bożej, a inni byli źli. Wreszcie nadszedł dzień, gdy naród Izraela tak daleko odszedł od Bożego porządku, a król, który panował w Jerozolimie był tak niegodziwy, że Bóg powiedział królestwo nie powinno dalej istnieć.

Przeczytaj Księgę Ezechiela 21,30-32, a szczególnie werset 32., który mówi:

„W gruzy, w gruzy, w gruzy obróćę je [tj. Królestwo Judy]. Także ono nie pozostanie tak, aż przyjdzie ten, który ma do niego prawo; jemu je dam” (BW).

Ten, który ma do niego prawo

Widzimy z wersetów w Księdze Ezechiela, że miał przyjść ktoś, kto „ma prawo” do tronu Królestwa Bożego – Ten, który jest Dziedzicem – a Bóg miał oddać je jemu. Od dnia, gdy ostatni król został usunięty z tronu, aż do dnia dzisiejszego, nie było ani jednego króla Żydów panującego w Jerozolimie. Otwórz jednak swoją Biblię na Ewangelii Łukasza 1,31-33 i przeczytaj słowa wypowiedziane przez anioła do Marii, matki Jezusa. Mówiąc o Jezusie, anioł powiedział:

„Będzie on wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da mu tron jego praojca, Dawida”.

Kto ma prawo do tronu Królestwa Bożego? Oczywiście Jezus, Syn Boży. On istotnie ma podwójne prawo,

1. ponieważ był Synem Bożym;
2. ponieważ jego matka, Maria pochodziła z rodu króla Dawida.

Istnieje wiele nieporozumień co do panowania Jezusa w Królestwie Bożym. Koniecznie należy uświadomić sobie, że:

1. Jezus będzie panował na ziemi,
2. jego tronem będzie tron Dawida w Jerozolimie,
3. Jerozolima będzie stolicą Królestwa Bożego na ziemi.

Dlatego właśnie Jezus powraca na ziemię. Boży zamiar wobec człowieka dotyczy ziemi, i On wypełni ten zamiar:

„Napełni się chwałą Pana cała ziemia” (Księga Liczb 14,21).

Nie jest to zgodne z Pismem ani nie pasuje do nauk Pisma, żeby sądzić, że po śmierci człowiek idzie do nieba, albo że Królestwo Boże jest w niebie. Bóg oczywiście panuje w niebie, ale Jego zamiarem jest posłać Jezusa, żeby panował nad ziemią, a jego wierni uczniowie ze wszystkich wieków będą wspomagać go w tym wielkim dziele.

Jezus twierdził, że jest Królem. Podczas swojego procesu, gdy Piłat zapytał go: „A więc jesteś królem?”, odpowiedział:

„Sam mówisz, że jestem królem” (Ewangelia Jana 18,37 BW).

To jest żydowski sposób powiedzenia: „Tak, jestem”.

Na krzyżu, na którym został ukrzyżowany, było napisane: „TO JEST JEZUS, KRÓL ŻYDOWSKI” (Ewangelia Mateusza 27,37). Jego wrogom chodziło o to, żeby zadrwić z niego, ale to, co napisali, było prawdą.

Ewangelia, którą głosił Jezus była dobrą nowiną o Królestwie Bożym. W Ewangelii Łukasza 8,1 czytamy, że:

„I stało się potem, że chodził po miastach i wioskach, zwiastując dobrą nowinę o Królestwie Bożym” (BW).

Teraz już wiesz, dlaczego Jezus powraca. Wraca, żeby założyć ponownie Królestwo Boże na ziemi.

<p>TRON DAWIDA W JEROZOLIMIE KRÓLESTWO IZRAELA Królowie na tronie Dawid, Salomon, ...</p> <p>Opis: Księgi Samuela i Królewskie Okres: 1000 p.n.e.</p>
<p>PUSTY TRON Bez królów...</p> <p>Opis: Księga Ezechiela 21,27 Okres: 600 p.n.e. - dzisiaj</p>
<p>KRÓLESTWO BOŻE Jezus na tronie po powrocie z nieba, aby założyć Królestwo Boże na ziemi</p> <p>Opis: Ewangelia Łukasza 1,32 Okres: przyszłość</p>

Królestwo a my sami

Być może myślisz sobie: „Dlaczego mam się modlić: <Przyjdź Królestwo Twoje>? Jeżeli to jest Królestwo Izraelitów, to co ono ma wspólnego z nami?” Kontynuując naukę dowiesz się, że Królestwo, nad którym będzie panował Jezus, będzie rozciągać się daleko poza pierwsze Królestwo Boże – w rzeczy samej, będzie ono pokrywać całą ziemię i przynosić pokój wszystkim ludziom. A zatem modlimy się: „Przyjdź Królestwo Twoje”. I modlimy się także, żeby Jezus, gdy przyjdzie, mógł do nas powiedzieć:

„Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata!” (Ewangelia Mateusza 25,34).

Podsumowanie

Zobacz, jak poszczególne części Biblii pomagają wyjaśnić pozostałe części
Dowiedzieliśmy się już:

- że kiedyś istniało już Królestwo Boże w kraju Izraela;
- że Bóg unicestwił tamto Królestwo, ale obiecał przywrócić je dla prawowitego dziedzica;
- że tym dziedzicem jest Jezus i to on zasiądzie na tronie Dawida w Jerozolimie, i będzie panował nad zarówno Żydami jak też całym światem; że wszyscy wierni będą mieli udział w błogosławieństwach Królestwa na ziemi.

Rozdziały do przeczytania

Księga Rodzaju 22; List do Galatów 3

Naucz się na pamięć

Apokalipsa (Objawienie) 11,15:

„I zatrząbił Anioł siódmy i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” (BG).